

LBRIS

We know
books

Fiecare zi,
un dar al lui
Dumnezeu

*366 cuvinte de folos
pentru toate zilele anului*

ediția a treia

Traducere din limba rusă
Adrian Tănăsescu-Vlas

^{editura}
Σοφία

București

CUPRINS

<i>Să trăim după Evanghelie</i>	5
---------------------------------------	---

LUNA IANUARIE

1. Nu te asemana smochinului neroditor	7
2. Fericit cel ce a răbdat până la sfârșit	8
3. Izvorul de mângâiere și bucurie	10
4. Harul mântuitor al încercărilor	11
5. O mare pildă de răbdare	13
6. Întărește-te în unirea cu Dumnezeu	15
7. Bogăția spre mântuire	16
8. Nu dormi, suflete al meu!	18
9. Apele limpezi ale vieții	19
10. Domnul dă pâinea vieții	21
11. Omul tainic din noi	22
12. Îl urmărești oare pe Hristos?	23
13. Lemnul care ne vindecă	24
14. Să slujim oamenilor prin fapte bune	25
15. Pentru Dumnezeu nu există lucruri mărunte	27
16. Prin Crucea lui Hristos vom cunoaște adevărul	28
17. Cuvântul nostru se aude în ceruri	30
18. Rugăciunea prefăce răul în bine	31
19. Cum este umbra mea?	32
20. Să devenim luminători	33
21. Harul se dă fiecăruia	34
22. Domnul dorește desăvârșirea noastră	36
23. Dă, Doamne, să fiu gata și eu!	37
24. Zădărnicia deșertăciunii lumești	38
25. Nu vom muri	39
26. „Când va veni Mesia”	40
27. Temelia noastră	41
28. Nu te bizui în tine însuși	42
29. Aprinde harul lui Dumnezeu	44

30. Mântuirea noastră este în Domnul	45
31. Să nu vă îngrijiiți de propria glorie	46

LUNA FEBRUARIE

1. Să aducem roade duhovnicești	49
2. În toate este glasul lui Dumnezeu	50
3. Primește sămânța bună.	52
4. Să mergem la El	53
5. Domnul ne stă alături.	54
6. Urmează Călăuzei Cerești.	56
7. Ce îi trebuie omului.	57
8. Să respingem minciuna.	58
9. Ajutorul lui Dumnezeu	59
10. Ridică-te!	60
11. Ești liber.	61
12. Să năzuiești spre pace	63
13. Calea adevărată.	64
14. Să-l săturăm pe aproapele nostru	65
15. Să trăim în pace	67
16. Inima nu se poate împărți în două	68
17. Despre evlavie de ochii lumii	69
18. Viața – dar de la Dumnezeu	71
19. Mângâierea noastră.	72
20. De ce ne tânguim?	73
21. Dumnezeu are grijă de noi	75
22. Dacă îți pare rău de cei nepăsători....	76
23. Războiul cel nevăzut.	77
24. În rugăciune vom afla răspunsul	78
25. Adu-mă, Doamne, la Tine!	80
26. Sensul suferinței	81
27. Moștenirea ce ne-a fost dăruită.	82
28. Unicul bine	83
29. Prezența lui Dumnezeu	84

LUNA MARTIE

1. Lumina va birui întunericul	86
2. Legătura desăvârșirii	87

3. În Cine ai crezut?	89
4. Suntem chemați să postim	90
5. Să înaintăm cu răbdare.	91
6. Dar eu cum sunt?	93
7. La Domnul e mângâierea	94
8. Spre vindecarea sufletului	95
9. Să ne deschidem ochii duhovnicești	97
10. Mai întâi roagă-te.	99
11. Să ne vindecăm prin pocăință.	100
12. Dragostea găsește binele	101
13. „Dragostea osârdnică”	103
14. Când ne împărțășim.....	104
15. Cel care și-a recăpătat vederea urmează lui Hristos	105
16. Două pahare.	106
17. Strigă către Domnul.	107
18. Apa cea vie	108
19. Sămânța cea bună.	109
20. Nădejdea e în harul lui Dumnezeu	110
21. Hristos va ajuta	111
22. Să ne grăbim sub acoperământul părintesc	112
23. Învăță să placi aproapelui	113
24. Sufletul care cântă	114
25. Marea nevoie a Maicii Domnului	115
26. Domnul nu ne va respinge	116
27. Paștele nostru	117
28. Binele aproapelui	118
29. Cu ajutorul lui Dumnezeu	119
30. În viață totul este milostivire.	120
31. Bucuria renașterii	122

LUNA APRILIE

1. Să-L primim în inimă pe Hristos	123
2. Mijloc de vindecare	124
3. Domnul te va da în vileag.	125
4. Întărirea credinței.	126
5. Urmează-L pe Hristos	127

6. Aripile noastre	128
7. Sprijin de nădejde.	130
8. Dacă se va porni furtună... ..	131
9. Curăție în mijlocul întinării	133
10. Să ne rugăm neîncetat	134
11. Înărurirea binelui	135
12. Renașterea noastră	137
13. Îngerul de pe piatra durerii.	138
14. Puterea cuvântului	139
15. Greutatea crucii	142
16. Făclia lui Dumnezeu.	143
17. Martorul Învierii	144
18. Curățirea sufletului.	146
19. Grăbește-te!	147
20. Trimișii lui Hristos	148
21. Moartea și-a pierdut puterea.	150
22. Lumina lui Hristos	152
23. Cuvânt de învățătură către părinți	153
24. „Varsă la Domnul grija ta”	154
25. Blândețe și răbdare	155
26. O inimă nouă.	156
27. Împreună-lucrători cu Dumnezeu	157
28. Neputință și putere.	159
29. Să ne pocăim	160
30. Rugăciunea de taină	161

LUNA MAI

1. Liniștea din toiu furtunii.	163
2. Eliberat de lanțul cel greu.	164
3. A fi creștin cu fapta.	165
4. Slava cea veșnică.	166
5. Veșnicia a și început	167
6. Mijlocitorul	169
7. În ce constă viața creștină?	170
8. Privirea muștrătoare	171
9. Duhul blândeții și al iubirii	172

10. Calea ascultării.	173
11. Pacea lui Dumnezeu și dragostea lui Hristos.	175
12. Rugăciune pentru izvorârea dragostei	176
13. Un avertisment înfricoșător	177
14. Iubirea și rugăciunea.	178
15. Puterea lui Dumnezeu ajută	180
16. Măhnirea dispare	181
17. Dragostea lui Hristos	182
18. Idealul duhului creștinesc.	183
19. Folosul și paguba cuvântului.	184
20. Bindecuvântarea.	185
21. În lumina lui Hristos	186
22. Știe Domnul.	188
23. Suntem copiii lui Dumnezeu	189
24. Rugăciunea Domnească	190
25. Voia lui Dumnezeu.	191
26. Cere de la Cel ce dă	193
27. Împacă-te!	194
28. Punerea la încercare a sufletului	196
29. Stăpânirea atotputernică.	197
30. Împărăția lui Dumnezeu	199
31. Viața înnoită	200

LUNA IUNIE

1. Toamna și primăvara	202
2. Trăiește după Evanghelie.	203
3. Cum să ajungem la unire	204
4. Potrivit sfintei Sale voi	205
5. Păstorul nostru.	206
6. Chemați la slujire	207
7. După necaz vine mângâiere	209
8. Păstorul ne călăuzește	210
9. Pe urmele Păstorului.	211
10. Duhul lui Dumnezeu Se roagă în noi	212
11. Să dăm fără reproșuri	213
12. Duhul dreptății dumnezeiești.	214

13. Glasul lăuntric	215
14. Deschide ușa inimii	216
15. Să trăiască în noi Hristos	217
16. Scopul cel bun	218
17. Lumina dragostei	219
18. Plugul lui Dumnezeu	220
19. Memoria inimii	221
20. Soarele vieții duhovnicești	223
21. Vasul de lut al vieții de zi cu zi	225
22. Avem neapărată nevoie de blândețe	226
23. De unde vine ispita	227
24. Pe tablele inimii	228
25. Unirea cu Domnul	229
26. Să ne rugăm întotdeauna și pretutindeni	230
27. Chemarea noastră	232
28. Continentul frăției	233
29. Atunci când Domnul făgăduiește	235
30. Deșteaptă-te devreme... ..	236

LUNA IULIE

1. Sprijinul nostru	238
2. Despre luarea-aminte față de aproapele	239
3. Binele cel mai mare	239
4. Cele cerești și cele pământești	240
5. Cine ne va prăvăli nouă piatra?	241
6. Dragostea luminează	242
7. De unde vine ajutorul	243
8. Domnul ne îndrumă	244
9. Lumina vieții noastre	245
10. Glasul Mântuitorului	246
11. Lucrarea vie	246
12. Ca viața să aducă roadă	247
13. Taina morții	248
14. Datoria de a iubi	249
15. Nu suntem singuri	250
16. Cu ajutorul lui Dumnezeu	251

17. Lecțiile Domnului	252
18. Apropierea de Dumnezeu	253
19. Prețul faptelor noastre	254
20. Partea cea bună	255
21. Să dobândim plinătatea vieții	256
22. Izvorul vieții	257
23. Slujirea aproapelui	258
24. Nu te descuraja	259
25. Osteneala în numele lui Hristos	259
26. Răspłata celor smeriți	260
27. Răspuns la rugăciune	261
28. Răspunderea	262
29. Îndoielile de prisos	263
30. Măna celui ce dă	264
31. Convorbirea sufletului cu Dumnezeu	265

LUNA AUGUST

1. Durerea și bucuria noastră	266
2. Bizuiți-vă pe Domnul	267
3. Ascultarea	268
4. Unirea sufletului cu Dumnezeu	270
5. Mergi înainte	271
6. Răul este molipsitor	272
7. Despre mânie	273
8. Când va înflori pustia	275
9. Cererile noastre	276
10. Milă din necazuri	277
11. Iubirea triumfătoare	278
12. Crucea lui Hristos și dragostea	279
13. Ridică-ți privirile către cer	281
14. Domnul ne hrănește	282
15. Credința se întărește în luptă	283
16. Lumină în casă	284
17. Nădăjduiește în Domnul	286
18. Durerea ne apropie de Hristos	287
19. După voia lui Dumnezeu	288

20. Vino!	289
21. Folos pentru suflet	290
22. Domnul lucrează asupra ta	291
23. Tovărășiile rele	292
24. Cea mai mare răsplată	294
25. Iubirea care mângâie	295
26. Steaua strălucește	296
27. Să ne rugăm, și vom învinge!	297
28. Felurile slujiri	298
29. Raza de lumină dumnezeiască	299
30. Puterea atotbiruitoare	301
31. Calea sufletului	302

LUNA SEPTEMBRIE

1. Scopul căii noastre	304
2. Cu noi este Domnul	305
3. Și atunci se va înstăpâni pacea.....	306
4. Suferința în afara porții	307
5. Mângâie-i pe cei ce suferă	309
6. Întristarea se va preface în bucurie	310
7. Trăiește pentru ceilalți	311
8. Mijlocul de „oblojire”	312
9. Nu sta degeaba	313
10. Câtă vreme este ziua	314
11. Încrederea lui Dumnezeu	315
12. Să ne dăruim toată viața Domnului	316
13. În unire cu Hristos	317
14. Crucea noastră și învierea noastră	318
15. Respingerea răului	319
16. Credincios este Dumnezeu	321
17. Calea cea grea a dragostei	322
18. Domnul a dat putere	323
19. Sfintele Paști	324
20. Răsplata semănătorului smerit	325
21. Încheind ziua.....	327
22. Pacea Domnului	328

23. Hrană pentru suflet	329
24. Cu crucea	330
25. Mila nemeritată	330
26. Strălucirea slavei lui Dumnezeu	331
27. Temelia lumii	332
28. Despre credință	333
29. Fă ce poți	334
30. Cu supunere față de voia lui Dumnezeu	335

LUNA OCTOMBRIE

1. Lepădarea de sine	337
2. El este mântuirea mea	338
3. Despre răbdare	341
4. Ajutorul lui Dumnezeu	342
5. Recunoașteți-L pe Domnul	343
6. Raza de lumină cerească	345
7. Ochii ce au primit darul vederii	346
8. Mirul compasiunii	347
9. Biruința credinței	348
10. Nu te împotrivi Domnului	350
11. Domnul va trimite ușurare	351
12. Izvorul bucuriei	352
13. Ostenește-te totdeauna și peste tot	353
14. Smerește-ți voia	354
15. Harul și libertatea	355
16. Nu te teme!	358
17. Tăria mea	359
18. Împotriva legii dragostei	360
19. Făgăduințele Domnului	361
20. Urmând Mielului	362
21. Tot ce e mai bun – pentru Dumnezeu	364
22. Pavăza credinței	365
23. Menirea noastră	366
24. Pacea duhovnicească	367
25. Domnul ascultă rugăciunea	368
26. Ca nimic să nu se piardă	369

27. A sluji	370
28. Moartea biruită	370
29. Marea sarcină	371
30. Bucuria adevărată	372
31. Ca să murim cu vrednicie	373

LUNA NOIEMBRIE

1. Puterea Învierii lui Hristos	375
2. Mântuitorul este cu voi	377
3. Durerea altuia este întotdeauna și durerea noastră	378
4. Încercarea rodește nădejde	379
5. Înnoire în suferință	380
6. Roadă cea bună a osteneții	381
7. Priviți cu ochii credinței	382
8. Noi nu murim	383
9. Mângâiere	384
10. Cum dobândim răbdare?	385
11. Rugăciunea pentru vrăjmași	386
12. Veșnicile mile dumnezeiești	387
13. Viu e Mântuitorul	388
14. Calea datoriei	389
15. Despre lipsa de răspundere	390
16. Timpul așteptării	391
17. În cele nevăzute stă adevărul	392
18. Nu te feri de încercări	393
19. Inima lui Hristos	394
20. Înaintea Domnului	395
21. Pietrele cele vii	397
22. Să nu ne descurajăm	398
23. El apără și iubește	399
24. Adevăratul bine	401
25. Moartea înseamnă renaștere	403
26. Caută Împărăția lui Dumnezeu	404
27. Fii credincios în cele mici	406
28. Sensul vieții	407

29. Slujire în iubire	409
30. La Dumnezeu este loc pentru fiecare	410

LUNA DECEMBRIE

1. Frica va pieri	412
2. Părinte, Îți mulțumesc	413
3. Înțelepciunea sufletului de copil	414
4. Vom vedea Dragostea și Dreptatea	415
5. Temelia creștinismului	417
6. În nenorocire credința crește	418
7. Domnul este cu noi în vremea necazului	419
8. Ca să ne rupem de păcat	420
9. Și credința puțină va mântui	421
10. Doamne, scapă-mă!	422
11. Iubirea de pace și milostivire	424
12. Cheia bunăților preaînalte	425
13. Înger de pace și de bucurie	426
14. A sluji lui Hristos	428
15. Pune-ți nădejdea în Domnul	430
16. Darul tinereții	431
17. În lumina Crucii	432
18. Nevoința rugăciunii	434
19. Închipuirea și umbra celor cerești	436
20. Chipul lui Hristos	437
21. Legea și harul	438
22. Roua binecuvântată a dragostei	439
23. Jertfa lui Dumnezeu – duhul umilit	440
24. Primește-L în inimă pe Mântuitorul	441
25. Nașterea lui Hristos	442
26. Viață din belșug	443
27. Rugăciunea credinței	445
28. Darul cuvântului	446
29. Răspunsul la rugăciune	447
30. Iubirea rămâne în veci	448
31. Mănat fiind de Duhul	450

Redactor: Diana-Cristina Vlad

Coperta: Mona Velciov

Traducere după originalul rusesc: *Kajdâi den' podarok Bojii – dnevnik pravoslavnogo sviaščennika*, Sankt-Peterburg, 1908.

© Editura Sophia, pentru prezenta ediție

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Fiecare zi, un dar al lui Dumnezeu: 366 cuvinte de folos pentru toate zilele anului / trad. din lb. rusă de Adrian Tănăsescu-Vlas – ed. a 3-a – București: Editura Sophia, 2026
ISBN 978-630-346-142-7

I. Tănăsescu-Vlas, Adrian (trad.)

Să trăim după Evanghelie

Numele autorului cărții *Fiecare zi, un dar al lui Dumnezeu*¹ s-a pierdut în anonimat. Se cunoaște, în schimb, numele uneia dintre cele mai asidue și atente cititoare ale ei: Sfânta Împărăteasă Alexandra, care a dobândit această carte cu câțiva ani înaintea cumplitelor evenimente ce s-au abătut asupra Imperiului Rus și care nu s-a mai despărțit de ea până la sfârșitul vieții. Dovada, jurnalul sfintei împărătese în care găsim numeroase însemnări referitoare la *Fiecare zi, un dar al lui Dumnezeu*.

În noiembrie 1917, în timp ce se găsea în surghiun la Tobolsk, țarina îi scrie Annei Vârubova: „Îmi încep ziua cu cartea pe care mi-ai dăruit-o acum șapte ani. Țin foarte mult la ea, găsesc în ea multe cuvinte de mângâiere.” Împărăteasa aderase din toată inima la considerațiile și reflecțiile autorului, rămas necunoscut, asupra vieții, asupra credinței și căilor care duc spre mântuire. Din acele tragice vremuri s-au păstrat, în chip miraculos, două caiete masive cu coperte albastre, în care împărăteasa consemna „la rece”, până în cele mai mici detalii, viața familiei imperiale, fără comentarii și reflecții personale. Aleksandra Feodorovna notează sec: „Am mers cu toții în grădină; unii săpau, pregătind pă-

¹ Titlul ediției princeps din 1908.

mântul pentru zarzavaturi...”; „copiii dau ajutor la bucătărie...”; „Au venit douăzeci de soldați din Regimentul 4 de gardă. M-am dus să le ofer un brăduț, câte ceva de-ale gurii și câte o Evanghelie fiecăruia, cu semne de carte lucrate de mine...” Însemnări făcute cu calm, de un om care părea să-și fi păstrat liniștea interioară fără încrâncenări, fără vaie, fără lacrimi.

Într-o noapte, în subsolul casei lui Ipatiev aveau să răsunе focuri de armă. Împărăteasa scrisese chiar în acea seară fatală: „Tatiana a rămas cu mine citind din Sfântul Prooroc Amos și din Prorocul Avdie.” Sfânta Scriptură devenise pentru această femeie izvor de putere sufletească; se știa că suferea de o boală de inimă gravă, că o copleșea grija pentru sănătatea fiului său, că se gândea cu groază la soarta soțului, familiei, Rusiei, despre care spusese: „Mă simt mama acestei țări...”

Este exclus ca Aleksandra Feodorovna să nu fi simțit iminența tragicului deznodământ. Într-un alt caiet a însemnat aceste cuvinte: „Credința ni se va întări în vremuri de suferință și încercări, dacă ne vom da seama că nu există nimic care să nu aibă scop, că nimic nu este întâmplător sau făcut pentru a ne vătăma, că totul este dinainte gândit, pentru a ne ajuta să fim mai buni, pentru a ne trăi viața din plin, mai fericiți.”

Nu a fost o întâmplare nici că Aleksandrei Feodorovna i s-a oferit în dar cartea *Fiecare zi, un dar al lui Dumnezeu*. Fără îndoială, purtarea de grijă dumnezeiască este cea care a făcut ca această carte să se afle printre cărțile cu conținut duhovnicesc pe care Familia Imperială a reușit să le ia în surghiun. Nu ne îndoim că pentru orice creștin această scriere va fi un reazim și îndrumar deopotrivă de bun, la bine și la rău, ca pentru sfânta muceniță încoronată.

LUNA IANUARIE

1 ianuarie

Nu te asemana smochinului neroditor

Cineva avea un smochin sădit în via sa și a venit să caute rod în el, însă n-a găsit. Și a zis către vier:

„Iată, trei ani sunt de când vin și caut rod în smochinul acesta, și nu găsesc. Taie-l, de ce să cuprindă pământul în deșert?” Iar el, răspunzând, a zis: „Doamne, lasă-l și anul acesta.”

(Luca 13, 6-8)

Spusele acestea cuprind o aluzie la anii dinainte. Nu era prima dată când stăpânul viei dădea atenție smochinului, și nu era prima dată când căuta roadă în el zadarnic. Poate că nici eu, în anii de până acum, nu m-am desăvârșit destul; poate nici eu nu m-am priceput să mă folosesc de prilejurile de a face binele, n-am îndreptățit așteptările Stăpânului meu. Nu cumva se va întâmpla la fel și anul acesta? În anii de până acum am pierdut mult timp, am scăpat multe prilejuri, am răspuns de puține ori la chemările Domnului meu! Privind în urmă la toți acești ani, sunt nevoit să recunosc că au trecut fără nici o roadă! Nu cumva și anul care începe va fi neroditor, ca cei dinainte?

Să nu fie așa! Cu cât îmi rămâne mai puțin timp pentru a împlini voia lui Dumnezeu, cu cât mă apropiu mai mult de sfârșit, cu atât sunt mai dator să îmi vin în fire și să schimb o mulțime de lucruri în viața mea! Revăzând în gând tot trecutul meu, nu pot să nu-mi aduc aminte de nenumăratele binefaceri cu care Domnul m-a copleșit – și atunci, cum să nu trag nădejde că și anul acesta nu mă va lipsi de dragostea

Sa, de milostivirea Sa? Orice m-ar aștepta în viitor, nu mă îndoiesc că Domnul Însuși îmi va îndrepta fiecare pas, și de aceea trec cu toată nădejdea pragul anului care începe.

Doar atât mă întreb: cum am petrecut anul care a trecut? L-am început cu făgăduințe pline de râvnă, cu cele mai bune intenții, însă acestea s-au evaporat repede și am petrecut anul fără folos, n-am dobândit nimic în el, nu am înaintat! O, Doamne! Nu lăsa să se întâmple același lucru și anul acesta! Ajută-mă să-Ți aduc roadă întru în răbdarea și smerenia inimii mele!

2 ianuarie

Fericit cel ce a răbdat până la sfârșit

Mergeți și spuneți lui Ioan cele ce ați văzut și cele ce ați auzit.

(Luca 7, 22)

Ioan Botezătorul, cel despre care Hristos Însuși a spus că era *făclia care arde și luminează* (Ioan 5, 35), s-a chinuit pentru dreptate în temniță. Prin sinceritatea sa și prin muștrarea curajoasă a păcatului, martorul cel credincios al lui Dumnezeu l-a mâniat pe regele cel destrăbălat, care, după ce mai înainte îl ascultase cu plăcere, l-a închis în temniță. Da: atât timp cât Ioan nu se atinsese de el, Irod era gata să-l laude, dar îndată ce cuvântul arzător, biciuitor, al dreptății dumnezeiești s-a atins de el și de viața lui păcătoasă, i-a devenit dușman trimisului lui Dumnezeu.

Și astăzi se întâmplă același lucru: oamenii laudă cuvântul lui Dumnezeu atât timp cât nu devine martor împotriva păcatelor lor. De îndată ce sufletul se simte muștrat, dar nu vrea să se pocăiască și să alunge de la sine păcatul, el va res-

pinge Evanghelia care l-a tulburat, și, nevrând să se supună, se răzvrătește.

Ioan s-a supus osândei nedrepte – fără îndoială deoarece dincolo de samavolnicia omului a văzut voia lui Dumnezeu, Care îngăduise încercarea aceea. Totuși, asupra sufletului său s-a lăsat un nor de îndoieli, și ucenicii lui, mârniți, au venit să aducă asta la cunoștința lui Iisus.

Iisus are nădejde neclintită în Mergătorul Său Înainte; El știe că acel nor vremelnic o să se risipească și că după sfârșitul însângerat al vieții lui va urma slava veșnică. Știa că Ioan era tare cu duhul și că atunci era cu mult mai preocupat de Împărăția lui Dumnezeu decât de soarta sa personală, și i-a trimis un răspuns vrednic de el: *Mergeți și spuneți lui Ioan cele ce ați văzut și cele ce ați auzit: orbii văd, șchiopii umblă, leproșii se curătesc, surzii aud, morții înviază și săracilor li se binevestește*. Iată semnele Împărăției lui Dumnezeu, pe care ai venit să o vestești! Iar ție, mucenicule, ce cuvânt să-ți trimit? *Fericit este cel care nu se va sminti întru Mine!*

Domnul vedea că Ioan nu se va sminti, că va răbda până la capăt, și de aceea îl ferecește – iar după plecarea ucenicilor Mergătorului Înainte continuă să vorbească despre el, spunând că este „mai mult decât un proroc”, că este cel despre care s-a scris: *Iată, Eu îl trimit pe îngerul Meu înaintea feței Tale*. Fericit cel care nu se va sminti nici măcar atunci când nu-și vede propria izbăvire; fericit cel căruia i-a fost dat să rabde, să sufere și chiar să moară pentru dreptate! Fericiți sunt și acei ucenici smeriți pe care Domnul îi trimite la întemnițării și pătimitorii Săi ca să-i sprijine și să-i mângâie cu cuvântul dragostei Lui neschimbătoare!

Izvorul de mângâiere și bucurie

Să nu vă întristați ca ceilalți, care nu au nădejde.

(I Tesaloniceni 4, 13)

Cum ne mângâie cuvântul lui Dumnezeu? Cum ne tămăduiește rănila deschisă? De bună seamă că nu așa cum mângâiau cuvintele omenesci! El nu ne propune vreo distracție ca să ne distragă de la necazuri, nu ne ascunde rănila prin uitare. Nu! Mântuitorul nu ne poruncește să ne uităm suferința, îngăduie lacrimile noastre – El Însuși a lacrimat la mormântul lui Lazăr. Totuși, El nu vrea să ne măhnim ca cei „care nu au nădejde”. Nădejdea aceasta este Mângâietorul, Care ne-a fost trimis de Sus pentru a ne depărta de toate cele pământești și a ne îndrepta privirea spre Domnul: acolo este comoara noastră și acolo trebuie să căutăm mângâiere și bucurie.

Prietenii noștri care au plecat într-o lume mai bună nu se vor mai întoarce la noi, pe acest pământ nu le vom mai vedea chipul drag, nu le vom mai auzi glasul iubit, dar știm că încheierea vieții pământești nu înseamnă sfârșitul. Moartea e doar o trecere la plinătatea vieții desăvârșite: în această mângâiere noastră, toată nădejdea noastră. Deși ei nu se vor mai întoarce la noi, noi vom merge la ei atunci când Domnul ne va chema. Calea noastră este mai lungă, oste-neala noastră nu s-a încheiat, rămâne să mai ducem la capăt, pentru Domnul, unele lucruri. Sarcina noastră trebuie îndeplinită aici, pe pământ. Atunci va începe și pentru noi veșnicul, fericitul praznic din ceruri.

Așadar, să ne împăcăm cu această sarcină, s-o ducem conștiincios până la capăt, oricâte lacrimi și osteneli ne-ar cos-

ta. *Cu stăruință să alergăm în lupta care ne stă înaintea* (Evrei 12, 1) și să așteptăm cu răbdare clipa când Dumnezeu ne va chema în patria veșnică. Ce fericire va fi atunci când „pururea cu Domnul vom fi” în lumina iubirii Lui! Fraților care suferiți acum! Oare nu găsiți mângâiere în această nădejde vie? Nu cumva lacrimile ascund de voi această luminoasă vedenie?

Mergeți să căutați la El mângâierea și pacea! Cunoscându-vă slăbiciunea, El vă va liniști cu privirea Sa iubitoare. Brațele Lui sunt deschise și vă așteaptă: grăbiți-vă să vă ascundeți în ele de toate tulburările și de toate zbuciumurile voastre. Nădărduiți în Dumnezeiescul Mângâietor, Care vă cheamă la El și Care este gata să reverse asupra voastră, a nevrednicilor și neputincioșilor, pacea și bucuria, al căror Izvor este chiar El Însuși.

Primiți cu smerenie și cu dragoste crucea dată vouă de Sus, purtați-o cu răbdare. Încă puțin și va veni clipa cea fericită când Mântuitorul vă va chema la odihnă acolo unde nu vor mai fi nici lacrimi, nici durere și nici suspin.

4 ianuarie

Harul mântuitor al încercărilor

Această boală nu este spre moarte, ci pentru slava lui Dumnezeu, pentru ca prin ea să Se slăvească Fiul lui Dumnezeu.

(Ioan 11, 4)

Bolile, necazurile, suferințele se întâlnesc la tot pasul. Nu există om care să poată scăpa de ele – dar, deși suferința este în esență un lucru atât de obișnuit, ea e în același timp și foarte enigmatică, și în mijlocul suferinței apare tot mai des,